

forældrene har bopæl i Danmark – bortset fra uddannelsesmæssige eller andre grunde til at opholde sig en periode i udlandet – har vi ingen problemer med. Netop derfor beder vi om, at lovforslaget bliver delt i to.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Den næste ordfører er fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Også fra radikal side sætter vi stor pris på, at lovforslaget opdeles, og det underer os egentlig, at det er nødvendigt at bede om det, da de to dele af forslaget har meget, meget lidt med hinanden at gøre.

Som det er fremgået af mine korte bemærkninger til tidligere ordførere, støtter vi ikke besparelsen på flerlingetilskuddet. Vi synes sådan set, at skæret af logik, der er kastet ud over sagen, er en lille smule patetisk, fordi det jo samlet set handler om, at disse familier får et andet økonomisk råderum, end de ellers ville have haft. Det er ikke, fordi vi er bange for beskæringer, men vi finder bare ikke, at finanslovens muligheder for at prioritere anderledes på nogen mulig måde er udtømt. Derfor synes vi, det er lidt ærgerligt, at de mennesker, som oplever en endog særdeles presset hverdag, skal opleve, at der ikke er den opslutning til at støtte deres økonomiske behov på den måde, som der har været hidtil.

I forhold til den anden del af forslaget vil jeg sige, at vi støtter det, men vi har nogle reservationer i forhold til, om det vil virke. Det ene er, at der er meget, der tyder på, at når forældrene sender børnene på de genopdragelsesture, som det er målet at stoppe, så gør de det med en meget, meget kraftig betoning af nødvendigheden af det af kulturelle, opdragelsesmæssige og andre hensyn. Derfor forekommer det ikke at være det mest hensigtsmæssige middel at bruge at straffe forældrene økonomisk.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at man i meget videre udstrækning går ind i en dialog med forældrene og også gør sit yderste for at hjælpe de børn, der bliver fanget i udlandet i forbindelse med forældrenes, tror jeg, i manges øjne mærkværdige dispositioner i forhold til, at de burde have en fremtid her i landet. Der synes jeg, det er lidt skuffende, at nogle ordførere, som støtter forslaget, ikke er villige til at have den mere globale tilgang til den her problemstilling, hvor vi taler om børn, som er opvokset i Danmark, og som forestiller sig en dansk fremtid. Det synes

jeg er ærgerligt, for det ville have givet en meget fin sammenhæng i forhold til lovforslaget.

Angående de problemer, der er, og den hjemmel, som skal gives i forhold til kommunernes viden om, hvorvidt børnene går i skole eller ej, må man sige, at det jo allerede i dag er sådan, at kommunerne har tilsynet med, at børnenes undervisningspligt opfyldes. Det er allerede i dag sådan, at kommunerne skal forholde sig til, om der – hvis ikke børnene kommer i skole – er andre, der tager hånd om deres undervisning, således at de gør faglige fremskridt.

Det vil sige, at det lovforslag, vi behandler, sådan set er en ren tilståelsessag, fordi det handler om, at man har indset, at kommunerne hverken gør det ene eller det andet for at iagttage, om børnene får opfyldt deres undervisningspligt. Det synes jeg er ærgerligt, men jeg tror desværre, det er nødvendigt i de her forhold.

Vi håber meget, at vi kan gå videre også i diskussionerne om vurderingerne af, hvor lidt og hvor meget effekt det her vil have, men også i en diskussion af, hvad der sker, hvis de her forslag ikke har nogen effekt og vi stadig væk ser børn sendt til udlandet, uden at det på særlig betryggende vis er muligt for dem dels at vende tilbage til Danmark, dels at deres forhold dernede bør være på nogenlunde anstændig vis. Vi taler faktisk meget ofte om danske statsborgere.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu vil jeg normalt ikke blande alle mulige andre ting ind i sådan en lovbehandling som den her, men nu nævner fru Margrethe Vestager selv, at man i Det Radikale Venstre da sandelig er klar til at lave økonomiske prioriteringer, bare ikke lige her.

Kl. 13.25

Og der er det så, jeg sådan tænker lidt ved mig selv, jamen hvis ikke fru Margrethe Vestager så kan sige, at vi f.eks. altså har det og det og det område, hvor vi synes, at der bliver givet nogle tilskud f.eks. til nogle mennesker, som ikke burde få de tilskud, så bliver det lidt hult. Så bliver det meget hurtigt til, at man gerne vil være økonomisk ansvarlig, bare ikke når det sådan skal gøres i praksis. Så kunne vi få et par eksempler?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu skal fru Charlotte Dyremose ikke på nogen måde mistænkes for at være en del af den radi-